

203) *B. Nyt Nummer.* Skrivelse fra Indenrigsministeren:

Indenrigsministeriet. København, den 9. Februar 1922.

Journ. Nr. 2746—1921.

I Henhold til § 8 i Lov Nr. 314 af 28. Juni 1920 for de sønderjydske Landsdele angaaende Forsikring mod Ulykkestilfælde udredes de Ulykkesrenter, som grunder sig paa den i de nævnte Landsdele tidligere gældende tyske Lovgivning, af en i hvert af de sønderjydske Amter oprettet Ulykkesforsikringsfond, hvis Midler tilvejebringes ved Ligning paa Amternes Arbejdsgivere. Efter at den danske Ulykkesforsikringslovgivnings Regler ved Danmarks Overtagelse af Landsdelene er blevet gjort gældende i disse, paahviler det Arbejdsgiverne at holde deres Arbejdere forsikrede og at udrede de dermed forbundne Udgifter. Der har fra forskelligt Hold vist sig Utilfredshed med denne Ordning, idet man fra Arbejdsgiverside har hævdet, at der er paalagt Arbejdsgiverne uforholdsmæssige Byrder, ved at de ikke alene skal bidrage til den tidligere tyske Forsikring, men ogsaa skal betale Forsikringspræmier efter den almindelige Lov.

Den ovenfor anførte Bestemmelse i Loven af 28. Juni 1920 blev indført efter en fra den nordslesvigske Vælgerforenings Arbejdsudvalg afgiven Indstilling, der var enstemmigt godkendt af Vælgerforeningens Bestyrelse og Tilsynsraad. Indenrigsministeriet maa for sit Vedkommende finde, at den omhandlede Ordning for saa vidt er rimelig, som Bidragene til den tidligere tyske Forsikring — i Overensstemmelse med den dagældende tyske Lovgivning — ydes til Dækning af Renter, der er tilkendt Personer, som er kommet til Skade ved Ulykkestilfælde indtrufne før Danmarks Overtagelse af Landsdelene, medens den danske Ulykkesforsikring dækker for Risiko ved fremtidige Ulykkestilfælde. Ordningen er ogsaa en naturlig Følge af den Forskel, som findes imellem det danske og det tyske Forsikringssystem, idet førstnævnte benytter Kapitalaffindelsessystemet, sidstnævnte derimod Rentestystemet.

I Erkendelse af, at Ordningen i Overgangsaaene kan virke noget haardt for de sønderjydske Bidragydere, har man for i nogen Maade at imødekomme de fremkomne Ønsker imidlertid ment, at der kunde være Anledning til at tilstaa de ovennævnte Forsikringsfonds et Statstilskud, for at Ligningen paa Arbejdsgiverne derved kan blive noget nedsat. Ved Beregningen af et saadant Statstilskud vil det formentlig være rimeligt at tage Hensyn til det Dyrtidstillæg, som er udbetalt til Renterne, saaledes at dette lægges til Grund for Beregningen. Forholdet har været ordnet paa den Maade, at de paagældende Renter med de i Henhold til den tyske Lovgivning gældende Tillæg i Tiden fra 1. Juni 1920 til 1. Oktober s. A. udbetaltes efter Parikurs (det vil sige efter Forholdet 8 Kr. svarende til 9 Mark), medens man fra den 1. Oktober 1920 indførte den Ændring, at de tidligere Tillæg, der betragtedes som Dyrtidstillæg, indførte af Hensyn til Markens svigtende Kursværdi, bortfaldt, saaledes at Renterne kun udbetaltes med deres Grundbeløb, der dog omregnedes efter Forholdet 1 Mark svarende til 1 Kr. 25 Ø. Den derved fastsatte Overkurs blev betragtet som et Dyrtidstillæg, der paatænkte nedsat efterhaanden; man vil saaledes fra 1. April d. A. nedsætte Tillæget paa den Maade, at man fremtidig anvender Forholdet 1 Mark lig 1 Kr.

Ved den Ligning af Bidrag til Ulykkesforsikringsfondene, som for Tiden finder Sted, er der Tale om Indkrævning af Renterne for Aaret 1920. Da en Del af de i dette Aar udbetalte Renter er udredet i tyske Mark, maa man gaa ud fra, at Ligningen ikke vil være saa byrdefuld som de følgende Aars Ligning, og der vil derfor formentlig ikke være Anledning til at yde Statstilskud for dette Aars Vedkommende, navnlig ogsaa af Hensyn til, at Ligningen er i Gang, og det saaledes vilde medføre praktiske Vanskeligheder at lade et eventuelt Statstilskud komme Arbejdsgiverne til gode.

Ved den kommende Ligning for Aaret 1921 vil man derimod straks kunne fradrage Statstilskuddet i de paagældende Beløb, og man vil derfor finde det rigtigst, at Statstilskuddet beregnes paa den Maade, at der ydes Dækning for det i 1921 ydede Dyrtidstillæg til Renterne. Ved en foretagen foreløbig Opgørelse er det oplyst, at det samlede i 1921 udbetalte Rentebeløb udgør ca. 370 000 Kr.,